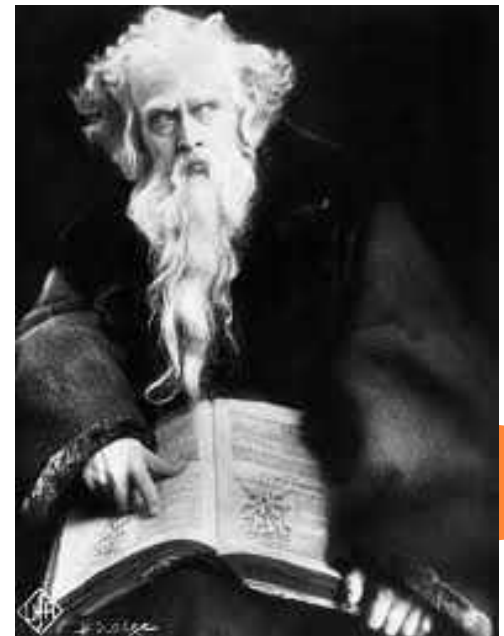

ОБРАЗ ФАУСТА У ЛІТЕРАТУРІ

- Фауст - особа історична, про що свідчать численні спогади його сучасників. Він жив на межі 15 і 16 століть, мав ім'я Йоган-Георгію згідно з католицьким і лютеранським звичаєм, прізвище Фауст. Вчені по різному пояснюють походження його прізвища. Одні стверджують, що воно походить від німецького Faust, що в перекладі означає кулак. інші вбачають в ньому псевдонім, утворений від латинського Faustus - щасливий. Цей псевдонім підкреслював успішний характер діяльності вченого, мага, астролога, віщуна. Сам Фауст називав себе і лікарем і хіромантом. Отже, точки зору лютеранської церкви він прагнув недозволених знань, а значить заслужував засудження, був грішником, бо з точки зору людини того часу ці знання можна здобути тільки в союзі з дияволом. Письмові джерела повідомляють також, що Фауст був професором, читав лекції в різних університетах, мав учнів - послідовників. Ще за життя вченого про нього ходили різні розповіді про його вчинки, в яких вбачали щось незвичайне, фантастичне.

- Загинув Фауст внаслідок несподіваної катастрофи, яка вразила сучасників. Передбачають, що це був вибух у лабораторії вченого. Історичний Фауст помер близько 1540 року. Ця остання подія в житті вченого надала подальшого імпульсу розвитку легенди. Фауст стає популярним улюбленим героєм народної легенди. Його образ в легенді несе на собі відбиток часу. Він людина, яка заради знання готова знатися і з нечистою силою, і тому вкінці легенди диявол забирає Фауста до пекла. Водночас він типовий представник епохи Відродження, сміливий і безстрашний шукач таємних знань і заборонених шляхів отримання цих знань.

- Головна суть фаустівського сюжету - жага безмежного знання, допитливість, свобода духу - приваблювала багатьох письменників наступних епохи зумовила світову популярність образу Фауста.

